

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ο Αριστίππος, δε ἔκαυχατό τις διὰ τὴν πολυμάθειάν του εἶπε, «Δέν είναι σπουδαῖοι ὅσοι ἀναγινώσκουσι πολλά, ἀλλ' ὅσοι ἀναγινώσκουσιν ὡφέλιμα.»

— Ο Διογένης Ἰδων ποτὲ μειράκιον νὰ κόκκινή γη, εἶπε, «Ἐχεις θάρρος, δινέτι τοιοῦτον είναι τῆς ἀρέτης τὸ χρῶμα.»

— Ο αὐτὸς πρὸς τὸν ἀλειφόμενον μὲν μωρώδιας εἶπε, «Πρόσεξε μήπως ἡ εὐωδία τῆς κεφαλῆς σου προξενήσῃ δυσωδίαν εἰς τὴν ζωὴν σου.»

— Ο Πυθαγόρας ἐρωτήθεις πῶς πρέπει νὰ φερώμεθα πρὸς ἀχέριστον πατρίδα, εἶπεν, «Μης πρὸς μητέρα.»

— Ο Τιμόθεος ἐρωτήθεις κατά τι διαφέρει ἡ στρατηγικὴ τῆς ῥήτορικῆς, ἀπεκρίθη, «Καθ' δὲ, ὃ πόλεμος τῆς εἰρήνης.»

Αἴνειγμα.

Βασιλεὺος καὶ ἔχω κράτος τὰς ἔκτασεις τοῦ αιθέρος.

Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς,

Τέσσαρας θά της ὁψεῖς,

Τὸ φινίσπωρον, τὸ ἔσφ, τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.
Μέντωρ.

Ἀπλῆ ἀκροστιγές.

Συνίσταμαι ἐκ τριῶν γραμμάτων, ἀποτελούντων τὸν ἀριθ. 812, τούτων τὸ πρῶτον είναι ἀρχικὸν τοῦ ὄντος ματος διασκομού τινὸς ἐνυπνιαστοῦ, τὸ δεύτερον χαρακτηριστικὸν τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ τρίτον ἀρχικὸν τοῦ ὄντος ματος τοῦ δεινοπαθετάτου τῶν ἀνθρώπων. Ποια τὰ δύναματα ταῦτα; Δ.

Δεπλῆ ἀκροστιγές.

Συνίσταμαι ἀπὸ ἔξι λέξεις, τῶν δύοιων ἡ πρώτη εἶναι τὸ δνομα τοῦ μακροβιωτάτου ἀνθρώπου, τὸ δεύτερον ἐνὸς τῶν πατριαρχῶν, τὸ τρίτον πονηρᾶς γυναικὸς καταπροδοσίας τὸν σύζυγόν της, τὸ τέταρτον ἐνὸς τῶν προσφτῶν, τὸ πέμπτον ἐνὸς τῶν ἀποσταλέντων πρὸς κατασκόπευσιν τῆς γῆς Χαναάν καὶ τὸ ἕκτον ἐπισήμου ἀνθρώπου, πρὸς τὸν δότον δροιδεῖ πολὺ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ δνομα χώρας τινος, εἰς τὴν δότον κατέψυγε διάσθημός τις νομοθέτης, τὸ δὲ τελευταῖα ἐδὲ δότον δύναμις, τὸ δότον πρῶτον ἐπολέμησε τοὺς Ἰσραηλίτας πορευομένους διὰ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν γῆν Χαναάν. Ποια τὰ δύναματα διῶν τούτων; Α.

Λύσις τῆς ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Φεβρουαρίου διπλῆς ἀκροστιγέδος.

Α ν α ν ι α Σ

Γ ο θ ο λ ι Α

Α δ ε ν η Ρ

Ρ ε δ έ ξ Α

Τὴν ἔλυσαν οἱ Ἀθηνῶν Ἀναστ. Μπόγρης, Ἀγ. Καζάκου, Δ. Χ. Εὐαγγελίδης, Δημήτ. Βλαχάκης, Μεσολογγίου Γ. Ν. Ἀγαγνωστόπουλος, Ἰωαννίνων, Γ. Φ. Ζιτσαίς, Κερασούντος, Ι. Γ. Βαλαβάνης, Λευκάδος, Ἰωάνν. Δ. Γουριώτης.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ φύλλῳ Αἰνίγματος.

ο Ṅ Ṅ — Ṅ Ṅ

Τὸ ἔλυσαν οἱ Ἀθηνῶν, Δημ. Βλαχάκης, Π. Ι. Μαζαράκης, Ι. Ι. Μαχρηκάστας, Δ. Χ. Εὐαγγελίδης, Μ. Μπελόκας, Ἀλ. Κουτσαλέζης, Ἀλ. Α. Δουρούτης, Ἀγγαρ. Σακελλαριάδης, Εὐθυμία Πετρούλη, Τηλέμ. Καράκαλος, Ι. Ἀπελλής, Κ. Δ. Ζέγγελης, Ν. Κ. Τσίνης, Ν. Εδρυταπός, Γ. Παπαζαφειρόπουλος, Σπ. Ν. Ζούζουλας, Ἀν. Μπόγρας, Ἀγ. Καζάκου, Ἀθ. Γ. Μπασιάς, Ἀναστασία Θεοφιλάτου, Ιουλία Γιταράκου, Ν. Θ. Ἀνδρεάδης, Πειραιώς, Η. Κ. Ἀποστολίδης, Σύρου, Ἐλένη Μαυρολέοντος, Ε. Μαχρυμάνης, Μεσολογγίου, Γ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος, Λεωνίδου, Ι. Μαυρομήγαλος, Κεφαλλήνας, Ι. Π. Λοβέρδος, Λαμπτ., Κωνστ. Πρασάς, Ναυπλίου, Θηρεύς Δημαρῆς, Α. Σ. Σωτηρίδης, Ιωαννίνων, Χ. Βουλδήμος, Γ. Φ. Ζιτσαίς, Μιλτ. Ἡγουμενίδης, Μαχμούδ Ἀβδουλάζ, Κωνσταντινουπλεως, Ν. Ε. Νικολαΐδης, Κερασούντος, Ι. Γ. Βαλαβάνης. Τραπεζούντος Γ. Ἀηδωνίδης..

— Τὰς ἑρογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους οὐδεὶς ἔλυσεν.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- Πότε δὲν ὑπῆρχε σιδηρουργὸς εἰς τὸν Ἰσραὴλ;
- Ποῦ ἐπήγανεν δὲ λαὸς νὰ ἀκονίσῃ τοὺς πελέκες των;
- Διατί ἔμειναν οἱ Ἰσραηλῖται 40 ἔτη εἰς τὴν ἔρημον;

Εἰδοποιεῖσσες.

ἘΠΙΕΙΔΗ αἱ λόσεις τῶν αἰνιγμάτων, γρίφων καὶ ἀκροστιγίδων μετὰ τῶν δνομάτων τῶν λυτῶν καταλαμβάνουν χώρον μεγαλείτερον παρ' ὃς πρέπει νὰ παρέχεται εἰς τὰ τοιαῦτα ὑπὸ ἐφημερίδος μικρὰς μετ' εἰλόνων, η διεύθυνσις ἀπεφάσισε νὰ προσθέσῃ ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου μηνὸς μιαν ἐπέραν σελίδα εἰδίκως πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον χωρὶς γ' αὐξῆση τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐφημερίδος.

— Οι μὴ καὶ θάρρως γράφοντες τὰ δύναματα των δὲν πρέπει νὰ παραπονῶνται, διτὶ δημοσιεύονται στηρίζονται.

— Οι ἀποστέλλοντες αἰνίγματα, ἀκροστιγίδας καὶ γρίφους η καὶ ἀρθρίδια πρέπει νὰ ἔχειρουν, διτὶ τὰ μὲν πρώτα δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν τὰς 10 ἀράδας, τὰ δὲ ἀρθρίδια τὰς 15. "Οσα τούτων δὲν δημοσιεύονται, εἰναι φανερόν, διτὶ δὲν ἐκρίθσαν ἔξι αἱ, η εἶναι μακροσκελή.

— Εἰδοποιούνται προσέτι οἱ μικροί συνδρομηταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν, διτὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου θά δρισθῇ ἐκ νέου μία σελίς τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολής πρὸς καταχώρισιν ἀρθρίδιων, αἰνιγμάτων ἀλπ. μὴ ὑπερβαινόντων δύμας τὰς 15 ἀράδας, μετὰ τῶν δνομάτων τῶν ἀποστελλόντων αὐτά.

Κάμνομεν δὲ προσεκτικὸς τοὺς μικρούς μας φίλους νὰ μὴ στέλλωσιν ώς ίδιον δὲ, τι ἔλαθον ἐξ ἀλληγερίδος, η περιοδικοῦ, δινέτι τοῦτον διτὶ εἶναι ἀπάτη τὸ τοιοῦτον, ἔχομεν, σκοπὸν νὰ ἐκθέωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ πάντα προσφέγοντα εἰς τοιαῦτα ποτὲ απὸ μέσα. "Ἐγομέν δὲ δὲ τοιοῦτον, διτὶ κανεὶς τῶν συνδρομητῶν τῆς μικρᾶς Ἐφ. τῶν Παιδῶν δὲν θὰ ὑποπέσῃ ποτὲ εἰς τὸ ἀμάρτημα τοῦτο.